

คำนำ

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 หรือกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นกฎหมายที่ส่งเสริมสิทธิได้รู้และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการของประชาชน โดยเป็นกฎหมายที่มีส่วนสำคัญในการผลักดันให้เกิดการเปิดเผยและการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของราชการ และการใช้อำนาจอธิรัฐ ซึ่งนำไปสู่การบริหารราชการที่มีความโปร่งใส อันเป็นปัจจัยหลักของการบริหารราชการแผ่นดิน ทั้งนี้ การส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมและมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิได้รู้ ตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารฯ เป็นการกระตุ้นให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ ประกอบกับรัฐบาลมีนโยบายที่จะส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้และเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการได้อย่างกว้างขวาง ถูกต้อง เป็นธรรม และรวดเร็ว จึงจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนามาตรการการส่งเสริมสิทธิได้รู้และเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการของประชาชนเพื่อให้การขับเคลื่อนการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารฯ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

หนังสือคู่มือฉบับนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเครือข่ายภาคประชาชนในพื้นที่ทั่วประเทศให้มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับสิทธิได้รู้ การเข้าถึง และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารของราชการ และแนวทางการเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารฯ อย่างถูกต้อง เหมาะสมและเป็นไปในแนวทางเดียวกันทั่วประเทศ และสามารถส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินการของภาครัฐตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารฯ ให้มีความโปร่งใส อันเป็นกลไกสำคัญในการผลักดันให้หน่วยงานของรัฐดำเนินงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาล โดยเฉพาะในเรื่องความโปร่งใส ให้ตรวจสอบได้ต่อไป

สารบัญ

หน้า

คำนำ

1. พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 คืออะไร ?	1
1.1 ความหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ	3
1.2 หลักการและเหตุผลของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ	3
1.3 เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ	4
2. พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ให้อะไรกับประชาชนบ้าง ?	5
3. สิทธิของประชาชนตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการฯ มีอะไรบ้าง	7
3.1 สิทธิต้องรู้ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 7	8
3.2 สิทธิตรวจสอบข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 9	9
3.3 สิทธิขอข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 11	12
3.4 สิทธิศึกษาค้นคว้าข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 26	13
3.5 สิทธิได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา 12	14
3.6 สิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารกรณีมีส่วนได้เสีย	14
3.7 สิทธิร้องเรียนหน่วยงานของรัฐ	15
3.8 สิทธิอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร	15
3.9 สิทธิได้รับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล	16
4. ข้อมูลข่าวสารของราชการมีประโยชน์ต่อประชาชนอย่างไร ?	23
4.1 ประโยชน์ต่อตนเองโดยตรง	24
4.2 ประโยชน์ต่อส่วนรวมโดยอ้อม	25
5. หลากคำถามหลายคำตอบจาก สขร.	27
6. ภาคผนวก	35
6.1 ตัวอย่างขั้นตอนและการเขียนคำร้อง	36
o แผนภูมิขั้นตอนการให้บริการ ณ ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร	36
o คำขอข้อมูลข่าวสาร	37
o ตัวอย่างการเขียนคำขอข้อมูลข่าวสาร	38
o ตัวอย่างการเขียนคำร้องเรียน	39
o ตัวอย่างการเขียนคำอุทธรณ์	40
6.2 สรุปพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540	41

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. 2540 คืออะไร

1. พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 คืออะไร

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 หรือกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ ถือเป็นกฎหมายฉบับแรกที่ทำให้การรับรองสิทธิได้รู้ (right to know) หรือสิทธิที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินการของรัฐแก่ประชาชน โดยไม่ต้องมีส่วนได้เสีย และเป็นหลักประกันให้กับประชาชนทุกคนที่จะมีโอกาสในการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานต่าง ๆ ของรัฐได้อย่างกว้างขวางมากขึ้น พร้อม ๆ กับจะได้รับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของรัฐด้วย หลักประกันดังกล่าวมีส่วนสำคัญในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่อการพัฒนาสังคมไทยทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

1.1 ความหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ

“ข้อมูลข่าวสาร” หมายความว่า สิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริง ข้อมูลหรือสิ่งใดๆ ไม่ว่าการสื่อความหมายนั้นจะทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเอง หรือโดยผ่านวิธีการใดๆ และไม่ว่าจะได้จัดทำไว้ในรูปของเอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผนผัง แผนที่ ภาพวาด ภาพถ่าย ฟิล์ม การบันทึกภาพหรือเสียง การบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือวิธีอื่นใดที่ทำให้สิ่งที่ยกไว้ปรากฏได้

“ข้อมูลข่าวสารของราชการ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน

“ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้น หรือมีเลขหมาย รหัส หรือ สิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกเสียง ของคน รูปถ่าย เป็นต้น และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย

1.2 หลักการและเหตุผลของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ

การให้ประชาชนมีโอกาสดูแลกว้างขวางในการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความจริงอันเป็นการส่งเสริมให้มีความเป็นรัฐบาลโดยประชาชนมากยิ่งขึ้น **สมควรกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ** โดยมีข้อยกเว้นไม่ต้องเปิดเผยที่แจ้งชัด และจำกัดเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยแล้วจะเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติหรือประโยชน์ที่สำคัญของเอกชน โดยหน่วยงานของรัฐต้องคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงาน ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนประกอบกัน ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคง และจะยังผลให้ประชาชนมีโอกาสรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่เพื่อที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของตนประการหนึ่ง กับสมควรคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารของราชการ อีกประการหนึ่ง

1.3 เจตนาารมณัของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ

เจตนาารมณัหรือวัตถุประสงค์ของการจัดให้มี พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มี 3 ประการ คือ

1) รับรองสิทธิได้รู้หรือได้รับทราบของประชาชน (Right to Know) ภายใต้หลักการ “เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น” เมื่อประชาชนได้รู้ข้อมูลข่าวสารแล้ว ก็อาจนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามความต้องการ เพื่อ

- (1) การปกป้องประโยชน์ส่วนบุคคล
- (2) การปกป้องประโยชน์สาธารณะ
- (3) การมีส่วนร่วมในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย

2) การคุ้มครองข้อมูลข่าวสารสำคัญ ภายใต้หลักการ “ความจำเป็นในการคุ้มครอง” โดยแบ่งเป็น 2 เรื่อง คือ

- (1) การคุ้มครองความลับของทางราชการ โดยมีระเบียบกำหนดไว้แน่ชัดว่า ข้อมูลข่าวสารใดจะกำหนดชั้นความลับได้อย่างไรบ้าง
- (2) การคุ้มครองประโยชน์ที่สำคัญของเอกชน เช่น ความลับทางการค้าหรือในการดำเนินธุรกิจ เช่น สูตรผลิตภัณฑ์ เทคโนโลยีการผลิต เป็นต้น

3) การคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลภายใต้หลักการ “ปกปิดเป็นหลักเปิดเผยเป็นข้อยกเว้น” มีให้มีการละเมิด ซึ่งจะกระทบต่อสิทธิประโยชน์ส่วนบุคคลและความเป็นส่วนตัว (Privacy)

ພ.ຣ.ບ. ຈັດຊຸມທ່າວຸທະ
ທະວີຍາທະການ ພ.ທ. 2540
ໄຂ້ໄວ້ກໍ່ລຽບປະທານບ້ານ?

2. พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ให้อะไรกับประชาชนบ้าง

พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 เป็นกฎหมายที่รองรับ “สิทธิได้รู้” ของประชาชน โดยกำหนดสิทธิในการได้รู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ และกำหนดหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย เพื่อรองรับและคุ้มครองสิทธิของประชาชนไปพร้อมกัน โดยมีหลักการดังนี้

1. ให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ เพื่อมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและตรวจสอบการใช้อำนาจอรัฐ โดยมีหลักการสำคัญที่ว่า “เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

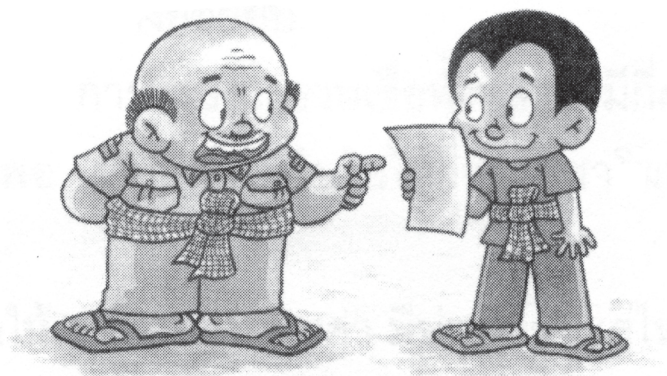

2. ข้อยกเว้นในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ “ต้องเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดเท่านั้น”

3. สำหรับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ต้องให้ความคุ้มครอง โดยมีหลักการที่ว่า “ปกปิดเป็นหลัก เปิดเผยเป็นข้อยกเว้น”

តើវាជាការបោះឆ្នោត
តាម អ.រ.ប. ដ៏ងាយស្រួល
បោះឆ្នោត
ដូចម្តេច?
ដូចម្តេច?

3.

สิทธิของประชาชนตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ มีอะไรบ้าง ?

3.1 สิทธิต้องรู้ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 7

มาตรา 7 หน่วยงานของรัฐต้องส่งข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อย
ดังต่อไปนี้ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา

- (1) โครงสร้างและการจัดองค์กรในการดำเนินงาน
- (2) สรุปอำนาจหน้าที่ที่สำคัญและวิธีการดำเนินงาน
- (3) สถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสารหรือคำแนะนำในการติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ

(4) กฎ มติคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน
ระเบียบแบบแผน นโยบาย หรือการตีความ ทั้งนี้ เฉพาะที่จัดให้มีขึ้น
โดยสภาพอย่างกฎเพื่อให้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้อง

- (5) ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อมูลข่าวสารใดที่ได้รับการจัดพิมพ์เพื่อให้แพร่หลายตามจำนวน
พอสมควรแล้ว ถ้ามีการลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาโดยอ้างอิงถึงสิ่งพิมพ์นั้น
ก็ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติตามบทบัญญัติวรรคหนึ่งแล้ว

ให้หน่วยงานของรัฐรวบรวมและจัดให้มีข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่ง
ไว้เผยแพร่เพื่อขายหรือจำหน่ายจ่ายแจก ณ ที่ทำการของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น
ตามที่เห็นสมควร

WWW.RATCHAKITCHA.SOC.GO.TH

3.2 สิทธิตรวจสอบข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 9

สำหรับข้อมูลข่าวสารที่กฎหมายกำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจสอบได้ที่ศูนย์ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 9 โดยไม่ต้องมีคำขอ และไม่ต้องมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้อง ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 นั้น ประกอบด้วย

1. ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน รวมทั้งความเห็นแย้งและคำสั่งที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาวินิจฉัยดังกล่าว หรือผลการพิจารณา

- เป็นกรณีที่เอกชนยื่นคำร้องต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้พิจารณาในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น การขออนุญาต การขออนุมัติที่เป็นบรรทัดฐาน
- เป็นกรณีที่เอกชนโต้แย้งคำสั่งของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองที่ไม่อนุญาตให้แก่นั้นๆ มีสิทธิอุทธรณ์ไปยังผู้มีอำนาจเพื่อพิจารณา

2. นโยบายและการตีความที่ไม่เข้าข่ายต้องลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาตามมาตรา 7 (4)

เป็นสิ่งที่ประชาชนควรได้รับรู้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในทางปฏิบัติ หรือเพื่อให้ข้อแนะนำต่อนโยบายและแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐดังกล่าว อันเป็นสิ่งสำคัญในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน นโยบายและการตีความดังกล่าว ได้แก่

- 1) นโยบายพลังงานแห่งชาติ
- 2) นโยบายตำรวจแห่งชาติ
- 3) การตีความของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วยงานนั้นๆ

ฯลฯ

3. แผนงาน โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปี ของปีที่กำลังดำเนินการ

ถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่สำคัญ โดยเฉพาะเพื่อให้ผู้รับเหมาหรือผู้ประกอบการเท่านั้น แต่รวมถึงประชาชนทั่วไปให้ได้รู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับงบประมาณประจำปี ตลอดจนแผนงานและโครงการต่างๆ ของหน่วยงานของรัฐอย่างเท่าเทียมกัน เพื่อให้กระบวนการจัดซื้อจัดจ้างต่างๆ มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรมและโปร่งใส แผนงาน โครงการดังกล่าว ได้แก่

- 1) แผนแม่บท แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาวของหน่วยงาน
- 2) แผนยุทธศาสตร์ของจังหวัด
- 3) งบประมาณที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการอุดหนุนจากรัฐ
- 4) โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
ฯลฯ

4. คู่มือหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

คู่มือหรือคำสั่งนี้มีที่มาสองทาง คือ หน่วยงานของรัฐนั้นเป็นผู้ตราหรือกำหนดให้มีทางหนึ่งและหน่วยงานอื่นเป็นผู้ตราหรือกำหนด มีผลให้หน่วยงานของรัฐนั้นต้องปฏิบัติตามอีกทางหนึ่ง เช่น กระทรวงมหาดไทยในฐานะองค์กรกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกแนวทางปฏิบัติต่างๆ เป็นต้น คู่มือหรือคำสั่งดังกล่าวได้แก่

- 1) คู่มือการขออนุญาตก่อสร้าง ดัดแปลง หรือรื้อถอนอาคารฯ
- 2) คู่มือการขออนุญาตตั้งโรงงานอุตสาหกรรม
- 3) คู่มือขออนุญาตตั้งโรงแรม
ฯลฯ

5. สิ่งพิมพ์ที่อ้างอิงถึงในราชกิจจานุเบกษา

ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 7 โดยเฉพาะมาตรา 7(4) ที่เผยแพร่เป็นสิ่งพิมพ์ไว้แล้วไม่จำเป็นต้องนำลงในราชกิจจานุเบกษาอีก เพียงแต่อ้างอิงไว้ในราชกิจจานุเบกษาว่าได้มีการพิมพ์เผยแพร่รวมทั้งจำหน่ายแจกข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้ว และต้องจัดให้มีสิ่งพิมพ์นั้นไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้เพื่อป้องกันปัญหาในกรณีจัดหาภายหลังไม่สะดวก

6. สัญญาสัมปทาน สัญญาที่มีลักษณะผูกขาดตัดตอนหรือสัญญาร่วมทุนกับเอกชนในการจัดทำบริการสาธารณะ

1) สัญญาสัมปทาน คือ สัญญาที่รัฐอนุญาตให้เอกชนจัดทำบริการสาธารณะ เช่น การเดินรถประจำทาง เป็นต้น หรือสัญญาให้เอกชนจัดทำประโยชน์เกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น การทำไม้ การทำเหมืองแร่ เป็นต้น

2) สัญญาผูกขาดตัดตอน คือ สัญญาที่ให้สิทธิเอกชนกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งได้แต่เพียงผู้เดียว เช่น สัญญาให้ผลิตสุรา เป็นต้น

3) สัญญาร่วมทุนกับเอกชนในการจัดทำบริการสาธารณะ คือ กิจการที่เป็นของรัฐแต่มีการร่วมทุนกับเอกชนในการจัดทำ เช่น สัญญาให้บริการโทรศัพท์ เป็นต้น

7. มติคณะรัฐมนตรี มติคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมาย หรือโดยมติคณะรัฐมนตรี

มติของคณะรัฐมนตรีและคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมาย มีความสำคัญในการบริหารราชการ ได้แก่

- 1) มติคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
- 2) มติคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร
- 3) มติคณะกรรมการกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร
- 4) มติคณะกรรมการนโยบายการเงิน
- 5) มติคณะกรรมการพลังงานแห่งชาติ
- 6) มติคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

ฯลฯ

8. ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการกำหนด

ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการกำหนด ซึ่งขณะนี้มียู่ 3 ฉบับ คือ

- 1) ประกาศประกวดราคาและประกาศสอบราคาของหน่วยงานของรัฐ
- 2) ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับสรุปผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างในรอบเดือนของหน่วยงานของรัฐ (แบบ สขร.1)
- 3) ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

3.3 สิทธิได้รู้ด้วยการขอข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 11

มาตรา 11 นอกจากข้อมูลข่าวสารของราชการที่ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา ตามมาตรา 7 หรือที่จัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามมาตรา 9 หรือที่มีการจัดให้ประชาชนค้นคว้าได้ตามมาตรา 26 แล้ว ถ้าบุคคลใดขอข้อมูลข่าวสารอื่นใดของราชการ และคำขอของผู้นั้นระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่อาจเข้าใจได้ตามควร ให้หน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้แก่ผู้ขอภายในเวลาอันสมควร เว้นแต่ผู้นั้นขอจำนวนมากหรือบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

ข้อมูลข่าวสารของราชการใดมีสภาพที่อาจบุนสลายง่าย หน่วยงานของรัฐจะขอขยายเวลาในการจัดหาให้หรือจะจัดทำสำเนาให้ในสภาพอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ข้อมูลข่าวสารนั้นก็ได้

ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐจัดทำให้ตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ มิใช่เป็นการต้องไปจัดทำ วิเคราะห์ จำแนก รวบรวม หรือจัดให้มีขึ้นใหม่ เว้นแต่เป็นการแปรสภาพเป็นเอกสาร จากข้อมูลข่าวสารที่บันทึกไว้ในระบบการบันทึกภาพหรือเสียง ระบบคอมพิวเตอร์ หรือระบบอื่นใด ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการกำหนด แต่ถ้าหน่วยงานของรัฐเห็นว่า กรณีที่ขอนั้นมิใช่การแสวงหาผลประโยชน์ทางการค้า และเป็นเรื่องที่จำเป็น เพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพสำหรับผู้นั้นหรือเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะ หน่วยงานของรัฐจะจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้ก็ได้

บทบัญญัติวรรคสามไม่เป็นการห้ามหน่วยงานของรัฐที่จะจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการใดขึ้นใหม่ให้แก่ผู้ร้องขอ หากเป็นการสอดคล้องด้วยอำนาจหน้าที่ตามปกติของหน่วยงานของรัฐนั้นอยู่แล้ว ให้นำความในมาตรา 9 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับแก่การจัดหาข้อมูลข่าวสารให้ตามมาตรา 11 โดยอนุโลม

3.4 สิทธิศึกษาค้นคว้าข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 26

มาตรา 26 ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐไม่ประสงค์จะเก็บรักษา หรือมีอายุครบกำหนดตามวรรคสองนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารนั้น ให้หน่วยงานของรัฐส่งมอบให้แก่หอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา เพื่อคัดลอกไว้ให้ประชาชนได้ศึกษาค้นคว้า กำหนดเวลาต้องส่งข้อมูลข่าวสารของราชการตามวรรคหนึ่งให้แยกตามประเภท ดังนี้

(1) ข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา 14 (ข้อมูลที่ไม่เปิดเผยไม่ได้) เมื่อครบเจ็ดสิบห้าปี

(2) ข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา 15 (ข้อมูลบางส่วนที่อาจมีคำสั่งไม่เปิดเผย) เมื่อครบยี่สิบปี

กำหนดเวลาตามวรรคสอง อาจขยายออกไปได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) หน่วยงานของรัฐยังจำเป็นต้องเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารของราชการไว้เองเพื่อประโยชน์ในการใช้สอย โดยต้องจัดเก็บและจัดให้ประชาชนได้ศึกษาค้นคว้าตามที่จะตกลงกับหอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร

(2) หน่วยงานของรัฐเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารของราชการนั้น ยังไม่ควรเปิดเผย โดยมีคำสั่งขยายเวลากำกับไว้เป็นการเฉพาะราย คำสั่งการขยายเวลานั้น ให้กำหนดระยะเวลาไว้ด้วย แต่จะกำหนดเกินคราวละห้าปีไม่ได้

การตรวจสอบหรือทบทวนมิให้มีการขยายระยะเวลาไม่เปิดเผยจนเกินความจำเป็นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง บทบัญญัติตามมาตรานี้มิให้ใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารของราชการตามที่คณะรัฐมนตรีออกกระเบียบกำหนดให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ จะต้องทำลายหรืออาจทำลายได้โดยไม่ต้องเก็บรักษา

3.5 สิทธิได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา 12

มาตรา 12 ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา 11 แม้ว่าข้อมูลข่าวสารที่ขอจะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานส่วนกลางหรือส่วนสาขาของหน่วยงานแห่งนั้น หรือจะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นก็ตาม ให้หน่วยงานของรัฐที่รับคำขอให้คำแนะนำเพื่อไปยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นโดยไม่ชักช้า

ถ้าหน่วยงานของรัฐผู้รับคำขอเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่จัดทำโดยหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น และได้ระบุห้ามการเปิดเผยไว้ตามระเบียบที่กำหนดตามมาตรา 16 ให้ส่งคำขอนั้นให้หน่วยงานของรัฐผู้จัดทำข้อมูลข่าวสารนั้นพิจารณาเพื่อมีคำสั่งต่อไป

3.6 สิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารกรณีมีส่วนได้เสีย

มาตรา 17 ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแจ้งให้ผู้นั้นเสนอคำคัดค้านภายในเวลาที่กำหนด แต่ต้องให้เวลาอันสมควรที่ผู้นั้นอาจเสนอคำคัดค้านได้ ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ผู้ที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หรือผู้ที่ทราบว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของตน มีสิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ โดยทำเป็นหนังสือถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบ

ในกรณีที่มีการคัดค้าน เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบต้องพิจารณาคำคัดค้านและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้คัดค้านทราบโดยไม่ชักช้า ในกรณีที่มิมีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้าน เจ้าหน้าที่ของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นมิได้ จนกว่าจะล่วงพ้นกำหนดเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา 18 หรือจนกว่าคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้มีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ แล้วแต่กรณี

3.7 สิทธิร้องเรียนหน่วยงานของรัฐ

มาตรา 13 ผู้ใดเห็นว่าหน่วยงานของรัฐไม่จัดพิมพ์ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 7 หรือไม่จัดข้อมูลข่าวสารไว้ให้ประชาชนตรวจดูในศูนย์ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 9 หรือไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารให้แก่ตนตามมาตรา 11 หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้า หรือเห็นว่าตนไม่ได้รับความสะดวก โดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้นั้นมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ (กขร.) เว้นแต่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 15 หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา 17 หรือคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา 25

ในกรณีที่มีการร้องเรียนต่อคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องเรียน ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นให้ขยายเวลาออกไปได้ แต่ต้องแสดงเหตุผลและรวมเวลาทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินหกสิบวัน

3.8 สิทธิอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ

มาตรา 18 ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดตามมาตรา 14 หรือมาตรา 15 หรือมีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้มีประโยชน์ได้เสียตามมาตรา 17 ผู้นั้นอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร (กวจ.) ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่งนั้น โดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ

มาตรา 25 ภายใต้บังคับมาตรา 14 และมาตรา 15 บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะได้รู้ถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน และเมื่อบุคคลนั้นมีคำขอเป็นหนังสือหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นจะต้องให้บุคคลนั้นหรือผู้กระทำการแทนบุคคลนั้นได้ตรวจดูหรือได้รับสำเนา ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลนั้น และให้นำมาตรา 9 วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเปิดเผยรายงานการแพทย์ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลใด ถ้ากรณีมีเหตุอันควร เจ้าหน้าที่ของรัฐจะเปิดเผยต่อเฉพาะแพทย์ที่บุคคลนั้นมอบหมายก็ได้ ถ้าบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตนส่วนใดไม่ถูกต้องตามที่เป็ความจริงให้มีสิทธิยื่นคำขอเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนนั้นได้ ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะต้องพิจารณาคำขอดังกล่าว และแจ้งให้บุคคลนั้นทราบโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารให้ตรงตามที่มีคำขอ **ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์** ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งไม่ยินยอมแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารโดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการและไม่ว่ากรณีใดๆ ให้เจ้าของข้อมูลมีสิทธิร้องขอให้หน่วยงานของรัฐหมายเหตุคำขอของตนแนบไว้กับข้อมูลข่าวสารส่วนที่เกี่ยวข้องได้

ให้บุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวงมีสิทธิดำเนินการตามมาตรา 23 มาตรา 24 และมาตรานี้แทนผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือเจ้าของข้อมูลถึงแก่กรรมแล้วได้

3.9 สิทธิได้รับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

มาตรา 23 หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังต่อไปนี้

(1) ต้องจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพียงเท่าที่เกี่ยวข้องและจำเป็นเพื่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้น และยกเลิกการจัดให้มีระบบดังกล่าวเมื่อหมดความจำเป็น

(2) พยายามเก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่กระทบถึงประโยชน์ได้เสียโดยตรงของบุคคลนั้น

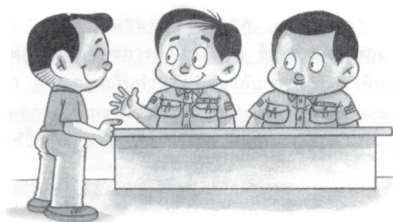
(3) จัดให้มีการพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาและตรวจสอบ
แก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอเกี่ยวกับสิ่งดังต่อไปนี้

- (ก) ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลไว้
- (ข) ประเภทของระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล
- (ค) ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ
- (ง) วิธีการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของเจ้าของข้อมูล
- (จ) วิธีการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล
- (ฉ) แหล่งที่มาของข้อมูล

(4) ตรวจสอบแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในความรับผิดชอบ
ให้ถูกต้องอยู่เสมอ

(5) จัดระบบรักษาความปลอดภัยให้แก่ระบบข้อมูลข่าวสาร
ส่วนบุคคล ตามความเหมาะสมเพื่อป้องกันมิให้มีการนำไปใช้โดยไม่เหมาะสม
หรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูล

ในกรณีที่เก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล
หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบล่วงหน้า หรือพร้อมกับการขอข้อมูล
ถึงวัตถุประสงค์ที่จะนำข้อมูลมาใช้ ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ และกรณี
ที่ขอข้อมูลนั้น เป็นกรณีที่สามารถให้ข้อมูลได้โดยความสมัครใจหรือเป็นกรณีที่มีกฎหมาย
บังคับ หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบในกรณีที่มีการให้จัดส่ง
ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไปยังที่ใดซึ่งจะเป็นผลให้บุคคลทั่วไปทราบ
ข้อมูลข่าวสารนั้นได้ เว้นแต่เป็นไปตามลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ

มาตรา 24 หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ได้รับไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผย ดังต่อไปนี้

(1) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของตนเพื่อการนำไปใช้ตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น

(2) เป็นการใช้อุ้ข้อมูลตามปกติภายในวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้น

(3) ต่อหน่วยงานของรัฐที่ทำงานด้านการวางแผนหรือการสถิติ หรือสำมะโนต่างๆ ซึ่งมีหน้าที่ต้องรักษาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไว้ไม่ให้เปิดเผยต่อไปยังผู้อื่น

(4) เป็นการให้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยโดยไม่ระบุชื่อหรือส่วนที่ทำให้รู้ว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลใด

(5) ต่อหอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ตามมาตรา 26 วรรคหนึ่ง เพื่อการตรวจสอบคุณค่าในการเก็บรักษา

(6) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อการป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย การสืบสวน การสอบสวน หรือการฟ้องคดีไม่ว่าเป็นคดีประเภทใดก็ตาม

(7) เป็นการให้ซึ่งจำเป็นเพื่อการป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของบุคคล

(8) ต่อศาลและเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อเท็จจริงดังกล่าว

(9) กรณีอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง (3) (4) (5) (6) (7) (8) และ (9) ให้มีการจัดทำบัญชีแสดงการเปิดเผยกำกับไว้กับข้อมูลข่าวสารนั้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

โดย พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการฯ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้นได้กำหนดให้คนไทยทุกคนรวมถึงคนต่างด้าวที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยมีสิทธิได้รับความคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของตน โดยให้หน่วยงานของรัฐต้องระมัดระวังในการจัดเก็บ และมีระบบการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล รวมทั้งกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิในการตรวจสอบข้อมูลสิทธิในการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารกรณีที่เกิดขึ้นได้ไม่ถูกต้อง

ทั้งนี้ กฎหมายยังได้กำหนดกลไกในการให้ความคุ้มครองสิทธิของประชาชนไว้ โดยให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่วินิจฉัยยุทธวิธีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือคำสั่งไม่แก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลแล้วแต่กรณี อันเป็นหลักประกันสิทธิของประชาชนตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารฯ ให้มีความมั่นคงเพื่อให้บรรลุผลตามเจตนารมณ์ของ พ.ร.บ. ดังกล่าว

ความหมายของข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

ตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ระบุว่า ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หมายถึง ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล ได้แก่ การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม ประวัติการทำงาน ฯลฯ และจะต้องมีสิ่งบ่งชี้ด้วยว่าข้อมูลข่าวสารนั้นเป็นของบุคคลใด โดยอาจบ่งชี้เป็นชื่อ รหัส หมายเลขประจำตัว รูปถ่าย หรือสิ่งบ่งชี้อย่างอื่นก็ได้

คำว่า “บุคคล” หมายถึง บุคคลธรรมดาตามมาตรา 21 เท่านั้น ไม่รวมถึงนิติบุคคล

เหตุผลสำคัญที่ต้องคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการฯ ได้วางหลักเกณฑ์ไว้โดยเฉพาะเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพื่อป้องกันมิให้เกิดการกระทบต่อสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคล เพราะปกติคนเราจะเป็นส่วนตัวในการดำรงชีวิตระดับหนึ่งที่ไม่ต้องการให้ผู้อื่นนำไปเปิดเผยต่อสาธารณะ ซึ่งอาจทำให้เกิดความไม่สบายใจหรือรำคาญใจ รวมทั้งเป็นเรื่องศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่พึงได้รับความคุ้มครองความเป็นส่วนตัวด้วย โดยหลักการ หน่วยงานของรัฐจะนำไปเปิดเผยโดยที่เจ้าของข้อมูลไม่ยินยอมนั้นไม่ได้ ส่วนความยินยอมสามารถจัดทำได้ล่วงหน้าหรือจะทำได้เป็นครั้งคราว ที่จะเปิดเผยก็ได้ขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อมูลข่าวสาร

ทั้งนี้ มีข้อยกเว้นให้หน่วยงานของรัฐสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล โดยไม่ต้องขอความยินยอมได้ในบางกรณีตามที่กฎหมายกำหนด

สิทธิของเจ้าของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

1. สิทธิขอตรวจสอบข้อมูลข่าวสาร

กรณีที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งมีเหตุอันควรสงสัยหรือตรวจสอบพบว่า ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของตนที่หน่วยงานของรัฐรวบรวมเก็บไว้มีข้อความส่วนใดที่ไม่ถูกต้องอยู่ด้วย พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการฯ นี้ ได้ให้เจ้าของข้อมูลมีสิทธิที่จะขอตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับตนได้ เพราะกฎหมายมีเจตนารมณ์เพื่อมิให้หน่วยงานของรัฐจัดเก็บและนำข้อมูลข่าวสารที่ผิดพลาดไปใช้ให้บังเกิดผลร้ายแก่บุคคล นอกจากนี้ บุคคลยังมีสิทธิขอสำเนาข้อมูลข่าวสารนั้นได้ด้วย ถ้าข้อมูลข่าวสารนั้นเป็นความลับหน่วยงานของรัฐอาจปฏิเสธไม่ให้ตรวจสอบได้ ทั้งนี้ หน่วยงานของรัฐต้องตรวจสอบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่จัดเก็บไว้ให้ตรงกับความเป็นจริงอยู่เสมอ และพยายามเก็บข้อมูลจากเจ้าของข้อมูลโดยตรง

2. สิทธิขอแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของตน

ถ้าบุคคลใดพบว่า ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนส่วนใดไม่ถูกต้อง ผู้นั้นมีสิทธิทำคำขอเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐแก้ไขข้อมูลข่าวสารนั้น ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะต้องพิจารณาและแจ้งผลให้ผู้นั้นทราบโดยไม่ชักช้า

3. สิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของตน

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่ยอมปฏิบัติตามคำขอแก้ไข มีคำขออาจออุทธรณ์ ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ซึ่งถ้าคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้วินิจฉัยเช่นใด หน่วยงานของรัฐก็ต้องปฏิบัติตาม

4. สิทธิขอให้หน่วยงานของรัฐหมายเหตุคำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของตนแนบไว้กับข้อมูลส่วนบุคคลนั้นได้

ไม่ว่าจะมีการอุทธรณ์คำสั่งของหน่วยงานของรัฐหรือไม่ หรือผลการพิจารณาอุทธรณ์จะเป็นเช่นใด เจ้าของข้อมูลมีสิทธิขอให้หน่วยงานของรัฐ หมายเหตุคำขอของตนแนบไว้กับข้อมูลส่วนบุคคลนั้นได้ ทั้งนี้ การให้หมายเหตุไว้ เป็นวิธีการสุดท้ายกรณีที่ผู้ขอแก้ไขไม่สามารถพิสูจน์ความถูกต้องได้ชัดเจน และหน่วยงานยืนยันว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองนั้น ถูกต้องสมบูรณ์แล้ว เพื่อจะเตือนให้ผู้จะนำข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้นมาใช้ได้ตระหนัก และใช้ดุลพินิจโดยระมัดระวังว่าที่ถูกต้องเป็นเช่นใด

สำหรับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยปราศจากความยินยอม ของเจ้าของข้อมูล จะทำได้ต่อเมื่อเข้าข่ายกเว้นตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 24 เท่านั้น เช่น การเปิดเผยต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของตนเพื่อนำไปใช้ตามอำนาจหน้าที่ การใช้ข้อมูลตามปกติ เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยต่อหจจดหมายเหตุแห่งชาติ เพื่อป้องกันการฉ้อฉลหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย เพื่อการป้องกันหรือระงับอันตราย ต่อชีวิตหรือสุขภาพของบุคคลและต่อศาลและเจ้าหน้าที่ของรัฐ/หน่วยงานของรัฐ รวมทั้งบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายในการขอข้อเท็จจริง เป็นต้น

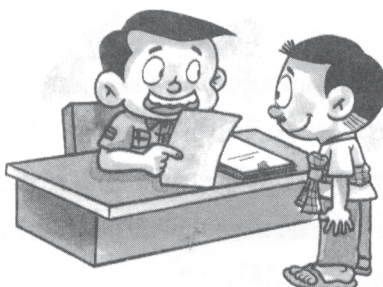
เมื่อทราบถึงหลักการและสิทธิส่วนบุคคลที่มีอยู่แล้ว หากเกิดปัญหาเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลที่ถูกละเมิดหรือไม่ถูกต้องก็อย่าลืมใช้สิทธิกัน ทั้งนี้ เพื่อปกป้องประโยชน์ของตัวเอง

ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ในการให้เกิดความร่วมมือของประชาชน และเป็นการพัฒนาระบบราชการให้เกิดความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ ซึ่งจะเป็นการพัฒนาให้บ้านเมืองเจริญก้าวหน้า สืบไป²

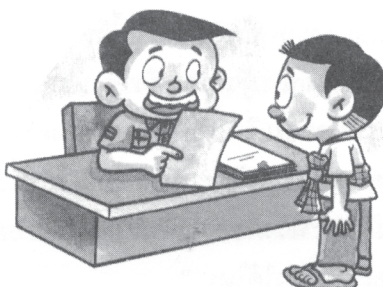

² ศูนย์ข้อมูลข่าวสารจังหวัดราชบุรี, <http://www.ratchaburi.go.th/centernews/index.htm>, เข้าถึงเมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2554

ข้อมูลข่าวสารของการ มีประโยชน์ต่อประชาชน อย่างไร?

ข้อมูลข่าวสารของการ มีประโยชน์ต่อประชาชน อย่างไร?

4.

ข้อมูลข่าวสารของราชการมีประโยชน์ต่อประชาชนอย่างไร ?

ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากการมี พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ นั้น ก็คือ ประชาชนจะมีสิทธิได้รับรู้ถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของราชการ เพื่อนำข้อมูลข่าวสารนั้นมาใช้ประโยชน์ต่อผู้ตัวเองหรือต่อประชาชนคนอื่น

ประชาชนจะได้รับประโยชน์จากกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการทั้งประโยชน์ต่อตนเองโดยตรงและต่อส่วนรวมโดยอ้อม ดังนี้

4.1 ประโยชน์ต่อตนเองโดยตรง

เป็นประโยชน์ที่เกิดขึ้นแก่ตัวประชาชนแต่ละคน รวมทั้งครอบครัวญาติพี่น้อง ชุมชน หรือองค์กรที่ประชาชนคนนั้นเกี่ยวข้อง เช่น

- ได้รับความคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล คือ ข้อมูลส่วนตัวของแต่ละคน เช่น บุคคลแต่ละคนมีสิทธิได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และขอแก้ไขข้อมูลของตนเองให้ถูกต้อง³ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลต่อผู้อื่นได้ ก็ต่อเมื่อได้รับความยินยอมจากบุคคลเจ้าของข้อมูล⁴ นอกจากนี้ หน่วยงานของรัฐต้องจัดระบบรักษาความปลอดภัยเพื่อป้องกันการรั่วไหลของข้อมูลที่ไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายแก่บุคคลเจ้าของข้อมูล⁵

- ได้รับความคุ้มครองในข้อมูลข่าวสารของราชการ เช่น บุคคลมีสิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการที่อาจกระทบประโยชน์ได้เสียของตนได้⁶ บุคคลมีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารของราชการที่จำเป็นเพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพของตน⁷ เป็นต้น

³ มาตรา 25

⁴ มาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

⁵ มาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

⁶ มาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

⁷ มาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

4.2 ประโยชน์ต่อส่วนรวมโดยอ้อม

นอกจากประโยชน์ต่อบุคคลแต่ละคนโดยตรงแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการยังก่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม หรือประโยชน์สาธารณะขึ้นหลายประการ ทั้งยังสร้างความโปร่งใสในการทำงานของเจ้าหน้าที่และหน่วยงานของรัฐ เสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองและพัฒนาาระบบประชาธิปไตย เช่น

- สร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และหน่วยงานของรัฐ

กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการสามารถช่วยเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ความคิด ความเห็น หรือค่านิยมการทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐและหน่วยงานของรัฐ ให้มุ่งสู่ความเชื่อมั่นในหลักประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และหลักความโปร่งใส เช่น เจ้าหน้าที่รัฐสามารถแจ้งให้ผู้อาจได้รับผลกระทบจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเข้ามาคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลของราชการได้⁸

- เสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง

กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการสามารถช่วยเสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง เพื่อพัฒนาระบบการเมืองและระบบการบริหารประเทศให้มีความโปร่งใสมากยิ่งขึ้น เช่น ประชาชนมีสิทธิตรวจสอบข้อมูลนโยบาย แผนงาน โครงการ และงบประมาณที่กำลังดำเนินการ สัญญาสัมปทาน มติคณะรัฐมนตรี เป็นต้น⁹

⁸ มาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540
⁹ มาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

- พัฒนาระบบประชาธิปไตย

เมื่อสามารถสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่และหน่วยงานของรัฐ ตลอดจนเสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองแล้ว ผลอันสำคัญที่ตามมาย่อมหมายถึง การพัฒนาระบบประชาธิปไตยมากยิ่งขึ้น โดยประชาชนได้รับการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพอย่างแท้จริง สามารถตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่และหน่วยงานของรัฐได้ ตลอดจนมีส่วนร่วมเสนอแนะให้ความเห็นเกี่ยวกับการทำงานของเจ้าหน้าที่และหน่วยงานของรัฐได้ด้วย

ตามตัวอย่างที่ได้ยกมาข้างต้น เป็นประโยชน์ของ พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการฯ แต่เพียงบางส่วนเท่านั้น เพียงเท่านี้ก็จะเห็นว่า พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการฯ นั้น รับรองสิทธิการได้รู้ข้อมูลข่าวสารของราชการของประชาชนทุกคน ไม่ว่าจะรวยหรือจน ประกอบอาชีพอะไรก็มีสิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเช่นเดียวกัน

นลากดាំถาม
นลายดាំฮอยจาก ๗๗.

นลากดាំถาม
นลายดាំฮอยจาก ๗๗.

5.

หลากหลายคำถามหลายคำตอบจาก ส.ช.ร.

5.1 ประชาชนขอข้อมูลข่าวสารของราชการได้ที่ไหน

โดยทั่วไปประชาชนมีสิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการได้ไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียในเรื่องนั้นหรือไม่ โดยกฎหมายกำหนดวิธีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ ดังนี้

- 1) ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาเพื่อให้ประชาชนอ่านดูได้ด้วยตนเอง
- 2) หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารตามที่กฎหมายกำหนดไว้ในสถานที่ (ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร) ซึ่งประชาชนสามารถเข้าตรวจสอบหรือขอสำเนาได้
- 3) กรณีประชาชนยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารที่ไม่มีตามข้อ 1) หรือข้อ 2) หน่วยงานของรัฐต้องจัดหาให้ในเวลาอันสมควร
- 4) ข้อมูลข่าวสารที่ต้องการอยู่ในความครอบครอง หรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐแห่งใด ต้องใช้สิทธิขอตรวจดูหรือยื่นคำขอต่อหน่วยงานนั้นโดยตรง มิใช่ยื่นคำขอต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

5.2 กรณีที่ประชาชนยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารของราชการต่อหน่วยงานของรัฐแล้วไม่ได้รับการดำเนินการจะอย่างไร

หากยื่นคำขอแล้วหน่วยงานของรัฐไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารให้หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้า หรือตนไม่ได้รับความสะดวกโดยไม่สมควร มีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามกฎหมายได้ โดยส่งหนังสือร้องเรียนไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล กรุงเทพมหานคร 10300

5.3 กรณีที่หน่วยงานภาครัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขอ หรือค้นหาข้อมูลข่าวสารไม่พบ (หาย) ประชาชนผู้ยื่นคำขอจะดำเนินการอย่างไรต่อไป

กรณีเช่นนี้ หากประชาชนผู้ยื่นคำขอไม่เชื่อถ้อยคำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ก็สามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ให้ตรวจสอบได้ตามมาตรา 33

5.4 กรณีที่หน่วยงานของภาครัฐปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามคำขอ ประชาชนผู้ยื่นคำขอจะดำเนินการอย่างไรต่อไป

กรณีไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารไม่ว่าจะอ้างเหตุผล หรือไม่อ้างเหตุผลก็ตาม เช่น อ้างเหตุว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหาย ต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ (ม.14) หรือหน่วยงานของรัฐมีคำสั่งไม่ให้เปิดเผย เนื่องจากข้อมูลข่าวสารตามคำขอ มีลักษณะต้องห้ามตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ (ม.15) ผู้ขอมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง แต่หากในคำสั่งมิได้แจ้งให้ใช้ สิทธิอุทธรณ์ภายในสิบห้าวัน สิทธิอุทธรณ์นั้นขยายเวลาเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่ ได้รับคำสั่ง

5.5 เมื่อประชาชนยื่นคำขอแล้ว หน่วยงานของรัฐมีระยะเวลาดำเนินการ อย่างไร

หากเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ หน่วยงานของรัฐต้องจัดหาให้ ในเวลาอันสมควร คือไม่นานจนเกินไป หากเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐ อาจมีคำสั่งไม่เปิดเผย ต้องระบุด้วยว่าเพราะเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทใด เพราะเหตุใด

กรณีมีการร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ คณะกรรมการต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับ คำร้องเรียน กรณีมีเหตุจำเป็นอาจขยายเวลาออกไปได้ แต่รวมทั้งหมดต้องไม่เกินหกสิบวัน

5.6 กระบวนการและการดำเนินการเรื่องร้องเรียนเป็นอย่างไร เมื่อคณะกรรมการพิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียน ได้รับเรื่อง ที่ร้องเรียนแล้ว ก็จะมีหนังสือแจ้งแนะนำให้หน่วยงานนั้นปฏิบัติให้ถูกต้องตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการฯ หากไม่ปฏิบัติตามในเวลาที่กำหนด คณะกรรมการฯ จะเรียกให้หน่วยงานนั้นส่งผู้แทนมาชี้แจงเหตุผล

เมื่อได้รับแจ้งว่าหน่วยงานปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการฯ แล้ว คณะกรรมการจะแจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบ หากไม่ได้แจ้งภายในเวลาที่กำหนด คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการจะพิจารณามีคำสั่งยุติเรื่อง

5.7 เมื่อมีการใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารแล้ว จะมีกระบวนการและขั้นตอนการดำเนินการอย่างไร

เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเสร็จเรื่องอุทธรณ์ได้รับ เรื่องอุทธรณ์ไว้พิจารณาแล้ว ก็จะส่งเรื่องให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารตามสาขาที่เกี่ยวข้อง ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

เมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณารับเรื่องไว้และแต่งตั้ง กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนแล้ว จะแจ้งให้หน่วยงานของรัฐส่งข้อมูลข่าวสาร ที่เป็นต้นเหตุการอุทธรณ์มาภายในเวลาที่กำหนด หรืออาจเชิญบุคคลใด มาให้ข้อเท็จจริง ขอความเห็น หรือขอพยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณา

เมื่อมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วก็จะส่งให้ประธานกรรมการ ข้อมูลข่าวสารของราชการทราบ และแจ้งให้คู่กรณีทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่รับคำร้องเรียน กรณีมีเหตุจำเป็นอาจขยายเวลาต่อรวมแล้วไม่เกินหกสิบวัน และคำวินิจฉัยให้เป็นที่สุด

มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2542 ให้หน่วยงาน ของรัฐที่ครอบครองข้อมูลข่าวสารปฏิบัติตามคำวินิจฉัยภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่รับคำวินิจฉัย

5.8 การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐ มีขั้นตอนอย่างไร

เมื่อยื่นคำขอล้ำหน่วยงานปฏิเสธที่จะเปิดเผยหรือมีคำสั่งไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้ขอสามารถยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งปฏิเสธ

5.9 การอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้มีประโยชน์ได้เสีย เป็นกรณีอย่างไร

เป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใด อาจมีผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของบุคคลใด จึงต้องแจ้งให้ผู้นั้นทราบ เพื่อให้โอกาสเสนอคำคัดค้าน หากมีการคัดค้านโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐพิจารณาแล้ว ไม่รับฟังคำคัดค้านนั้น ผู้คัดค้านก็มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านได้

การอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้มีประโยชน์ได้เสีย มีกรณีตัวอย่างหรือไม่

กรณีแรก ผู้ได้รับคัดเลือกในการประกวดราคาของสำนักงาน ทรัพย์สินทางปัญญาฯ คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกวดราคาของตน ซึ่งสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาฯ พิจารณาแล้วไม่รับฟังคำคัดค้าน เมื่ออุทธรณ์ต่อ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ก็พิจารณาแล้วมีมติยกอุทธรณ์ ให้เปิดเผยข้อมูลได้

กรณีที่สอง ผู้ร้องเรียนต่อสำนักงานฯ ขេตว่าได้รับความเดือดร้อน จากการต่อเติมอาคารข้างเคียง คัดค้านการที่เจ้าของอาคารที่ต่อเติม ขอสำเนาหนังสือ ร้องเรียน แต่สำนักงานฯ ขेतอนุญาตให้คัดสำเนาโดยปกปิดชื่อที่อยู่ ผู้ร้องเรียนเมื่อมา อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ก็มีมติให้เปิดเผยหนังสือร้องเรียนโดยปกปิด ชื่อความใดที่จะสื่อให้ทราบตัวผู้ร้องเรียน

กรณีที่สาม คนบดีคัดค้านการที่อาจารย์ในคณะขอตรวจสอบ วันไปราชการ วันลา และการเบิกค่าส่นของคนบดี แต่มหาวิทยาลัยไม่รับฟัง คำคัดค้าน เมื่อมาอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ก็เห็นว่ามีความประโยชน์ ในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการ จึงมีมติยกอุทธรณ์

5.10 การอุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสาร ส่วนบุคคลตามที่ขอ มีกรณีตัวอย่างหรือไม่

ตัวอย่างเป็นเรื่องข้าราชการสังกัดกรุงเทพมหานคร อุทธรณ์คำสั่งที่กรุงเทพมหานครไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสารวันเดือนปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ แต่ผู้อุทธรณ์ไม่มีหลักฐานต้นฉบับสูติบัตร หรือหนังสือรับรองจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาแสดง คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงเห็นชอบกับกรุงเทพมหานคร

5.11 คำวินิจฉัยที่เกี่ยวกับด้านการศึกษา นอกจากกรณีสำคัญที่กล่าวมาแล้ว ยังมีกรณีอื่นๆ อีกหรือไม่

มีอีกหลายกรณี เช่น การขออุทธรณ์ในการสอบคัดเลือก เข้าสถาบันอุดมศึกษา การขออุทธรณ์งานการประชุมคณะกรรมการพิจารณา ผู้มีประวัติทางคดีอาญาในการสอบเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ การขออุ ทธรณ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบเข้าเรียนในโรงเรียนต่างๆ เป็นต้น

5.12 คำวินิจฉัยที่เกี่ยวกับด้านสิ่งแวดล้อม มีมากน้อยเพียงใด

เรื่องสำคัญๆ ได้แก่ กรณีโครงการก่อสร้างท่าเทียบเรือ รุกข์ล้าสำน้ำ ผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์คำสั่งของกรมเจ้าท่า ซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยฯ มีมติให้กรมเจ้าท่าเปิดเผยข้อมูล

กรณีอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลของกรมทรัพยากรธรณีเกี่ยวกับการผลิตแร่ เนื่องจากพบว่าประชาชนในท้องถิ่นที่มีปริมาณสารตะกั่วในเลือดสูง ซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยฯ มีมติให้เปิดเผยข้อมูลบางส่วน

กรณีตัวแทนเครือข่ายลุ่มน้ำแม่กลองภาคประชาชนขอเอกสารเกี่ยวกับการบำบัดน้ำเสียและการตรวจสอบน้ำทิ้งของโรงงานอุตสาหกรรมที่ส่งให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยฯ มีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเว้นแต่เรื่องเทคนิควิศวกรรมเฉพาะ

5.13 เรื่องที่ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐใช้สิทธิเป็นจำนวนมากเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทใดบ้าง

เรื่องที่ใช้สิทธิมากที่สุด คือ การขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนทางวินัย ซึ่งแนวคำวินิจฉัย หากการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วก็สามารถเปิดเผยแก่ผู้ถูกสอบสวนได้ แต่กรณีเปิดเผยชื่อยานต้องพิจารณาผลกระทบเป็นกรณีไป เรื่องอื่นๆ เช่น การขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลงานวิชาการ การแต่งตั้งโยกย้าย การพิจารณาความดีความชอบประจำปีของข้าราชการ เป็นต้น

5.14 ผู้ประกอบธุรกิจหรือเจ้าของกิจการมาใช้สิทธิตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการฯ อย่างไรบ้าง

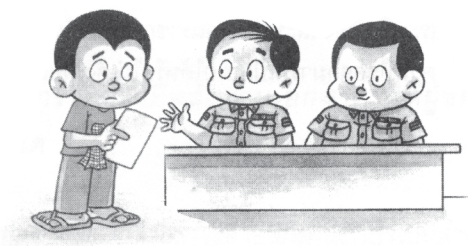
ส่วนมากจะเป็นกรณีจัดซื้อจัดจ้างที่ผู้ไม่ได้รับคัดเลือกขอเอกสารของผู้ชนะการประกวดราคา ซึ่งคำวินิจฉัยโดยรวมแล้วให้เปิดเผยได้ เว้นแต่เสียหายต่อเจ้าของข้อมูล หรือกรณีผู้ทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐแล้วมีการเลิกสัญญาหรือยกเลิกการประกวดราคาก็จะขอตรวจดูเอกสารที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ มีกรณีขอข้อมูลเพื่อปกป้องสิทธิของตนเอง เช่น เจ้าของโรงงานที่ถูกร้องเรียนขอคัดสำเนาหนังสือร้องเรียน ซึ่งคำวินิจฉัยให้เปิดเผยได้ แต่ปกปิดข้อความที่สื่อถึงตัวผู้ร้องเรียน

5.15 เรื่องอื่นๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว มีเรื่องใดที่น่าสนใจอีกบ้าง

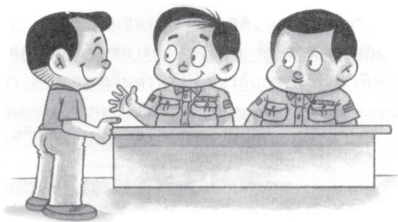
เรื่องเกี่ยวกับทางด้านแรงงาน ได้แก่

1) กรณีการหายตัวไปของนายทนง โพธิ์อ่าน อดีตประธานสภาองค์การลูกจ้าง สภาแรงงานแห่งประเทศไทย ซึ่งมูลนิธิพิพิธภัณฑ์แรงงานไทยได้ขอทราบรายงานการสอบสวนกรณีดังกล่าวจากกระทรวงมหาดไทย ขอสำเนาข้อมูลรายงานการประชุมคณะกรรมการยุติการชุดต่างๆ จากสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร โดยมูลนิธิฯ ได้อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ซึ่งมีมติให้เปิดเผยข้อมูลโดยปกปิดชื่อผู้ให้ถ้อยคำ

2) กรณีบริษัทจัดหางานซึ่งถูกผู้หางานร้องทุกข์ได้ยื่นคำขอข้อมูลจากกรมการจัดหางานเกี่ยวกับการร้องทุกข์และการพิจารณาหักเงินหลักประกันเนื่องจากบริษัทผิดสัญญา ซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยฯ เห็นว่าเป็นไปเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและไม่เป็นผลร้ายใดๆ เนื่องจากผู้หางานยืนยันว่าไม่มีข้อมูลใดที่ส่งผลกระทบต่อตนเอง จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ แต่กรณีเกี่ยวกับคำร้องทุกข์ใดที่ยังอยู่ระหว่างสอบสวนข้อเท็จจริงนั้นยังเปิดเผยไม่ได้

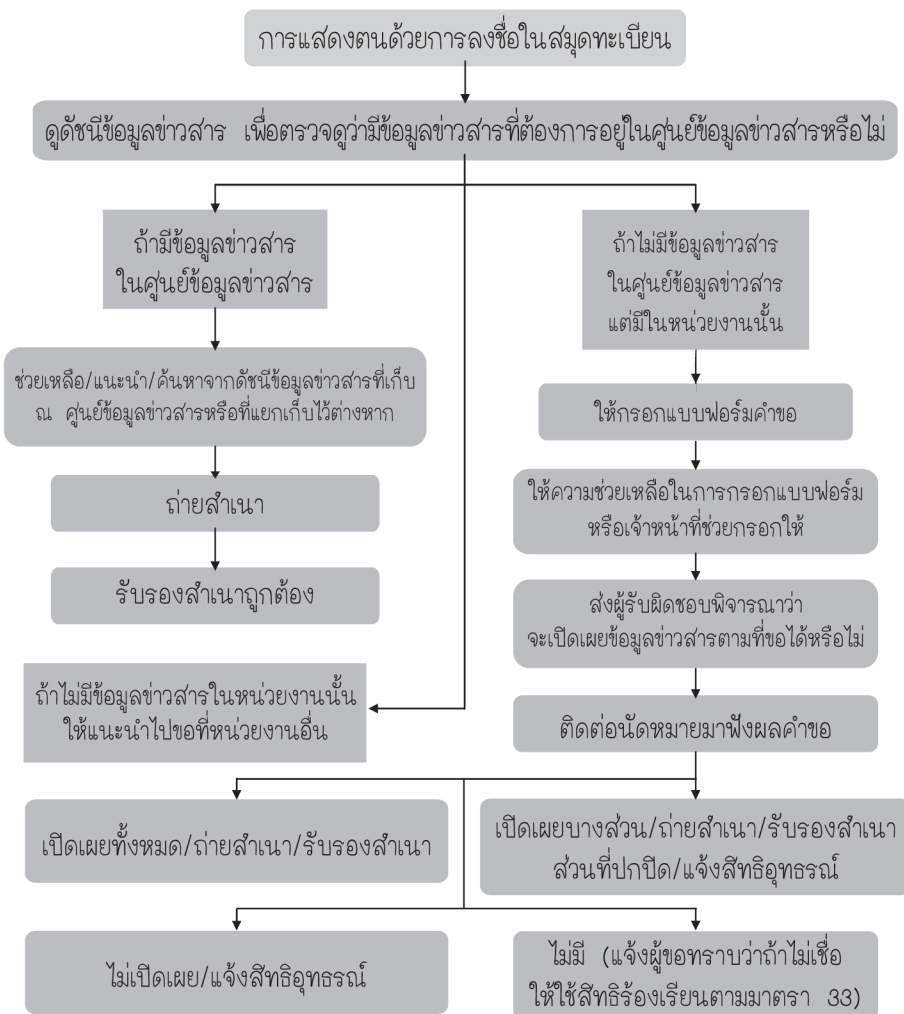
ภาคผนวก

6. ภาคผนวก

6.1 ตัวอย่างขั้นตอนและการเขียนคำร้อง วิธีการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการ

- o แผนภูมิขั้นตอนการตรวจดู/ขอข้อมูลข่าวสาร ณ ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร

๐ คำขอข้อมูลข่าวสาร

เขียนที่.....

วันที่.....

เรื่อง ขอข้อมูลข่าวสารของราชการ

เรียน

ข้าพเจ้า..... ตำแหน่ง/อาชีพ

อยู่บ้านเลขที่..... ตำบล อำเภอ จังหวัด

โทรศัพท์ มีความประสงค์ขอข้อมูลข่าวสาร ดังต่อไปนี้

1.
2.
3.
4.

จึงเรียนมาเพื่อดำเนินการให้ตามความประสงค์ของข้าพเจ้าต่อไปด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ผู้ขอ
(.....)

หมายเหตุ : ผู้ขอข้อมูลข่าวสาร

1. ต้องเป็นคนไทย
2. ไม่จำเป็นต้องมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้อง
3. ไม่จำเป็นต้องบอกเหตุผล

๐ ตัวอย่างการเขียนคำขอข้อมูลข่าวสาร

เขียนที่ (ระบุสถานที่เขียน/ที่อยู่ผู้เขียน)

วันที่ 22 มีนาคม 2554

เรื่อง ขอข้อมูลข่าวสารของราชการ

เรียน ประธาน อบต. บ้านส้อง

ข้าพเจ้า นายไทย สามัคคี ตำแหน่ง/อาชีพ ราษฎรตำบลบ้านส้อง อยู่บ้านเลขที่ 3 ตำบลบ้านส้อง อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โทรศัพท์ 08 1200 1556 มีความประสงค์ ขอข้อมูลข่าวสารดังต่อไปนี้

1. สัญญาและเอกสารประกวดราคาการจัดซื้อครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ของ อบต. บ้านส้อง เดือนธันวาคม ปี 2553

2. รายงานการประชุมประจำเดือนกรกฎาคม 2553 ของ อบต.บ้านส้อง

3. ขอสำเนาเอกสารทั้งสองรายการ

4.

พร้อมนี้ข้าพเจ้าได้ส่งเงินจำนวน.....บาท เพื่อชำระเป็นค่าธรรมเนียม การคัดสำเนาแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อดำเนินการให้ตามความประสงค์ของข้าพเจ้าต่อไปด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ
(ลงชื่อ) ไทย รักสามัคคี
(นายไทย รักสามัคคี)

๐ ตัวอย่างการเขียนคำร้องเรียน

เขียนที่ (ระบุสถานที่เขียน/ที่อยู่ผู้เขียน)

วันที่ 22 มีนาคม 2554

เรื่อง ร้องเรียน อบต. บ้านส้อง

เรียน ประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาคำขอข้อมูลข่าวสารจาก อบต. บ้านส้อง
2. สำเนาหนังสือทวงถาม (ถ้ามี)

ข้าพเจ้า นายไทย สามัคคี ตำแหน่ง/อาชีพ ราษฎรตำบลบ้านส้อง อยู่บ้านเลขที่ 3 ตำบลบ้านส้อง อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โทรศัพท์ 0 1200 1556 มีความประสงค์ ขอร้องเรียน อบต.บ้านส้อง ว่า ได้กระทำการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 เกี่ยวกับกรณีเพิกเฉยไม่พิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของข้าพเจ้า

ด้วยเมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2554 ข้าพเจ้าได้ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ขอเอกสารจำนวน 2 รายการ (ดังมีรายละเอียดตามสำเนาคำขอของข้าพเจ้าที่แนบมาพร้อมนี้) จาก อบต.บ้านส้องและข้าพเจ้าได้ติดตามทวงถามที่ อบต.บ้านส้อง อีกหลายครั้ง ครั้งสุดท้าย เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2554 แต่ อบต. บ้านส้อง มิได้ดำเนินการพิจารณาใดๆ ให้แก่ข้าพเจ้า โดยไม่มีเหตุผล ข้าพเจ้า เห็นว่า อบต.บ้านส้อง ปฏิบัติหน้าที่ล่าช้า จึงใจเพิกเฉย และไม่ให้ความสะดวกแก่ข้าพเจ้าในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ
(ลงชื่อ) ไทย รักสามัคคี
(นายไทย รักสามัคคี)

ส่งจดหมายไปที่

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
ทำเนียบรัฐบาล เขตดุสิต
กรุงเทพฯ 10300

หรือส่งโทรสารไปที่ ๐ 2281 8543

๐ ตัวอย่างการเขียนคำอุทธรณ์

เขียนที่ (ระบุสถานที่เขียน/ที่อยู่ผู้เขียน)

วันที่ 22 มีนาคม 2554

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลเวียงสระ

เรียน คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาคำขอข้อมูลข่าวสารจากเทศบาลตำบลเวียงสระ
2. สำเนาคำสั่งปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลเวียงสระ

ข้าพเจ้า นายไทย รักเครือข่าย ตำแหน่ง/อาชีพ ผู้จัดการบริษัทโน้ตบุ๊กจำกัด อยู่บ้านเลขที่ 13 ตำบลเวียงสระ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โทรศัพท์ 08 1133 4444 มีความประสงค์ขออุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลเวียงสระ

ด้วยเมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2554 ข้าพเจ้าได้ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ขอเอกสารจำนวน 2 รายการ จากเทศบาลตำบลเวียงสระ ดังรายละเอียดตามสำเนาคำขอของข้าพเจ้าที่แนบมาพร้อมนี้ ต่อมา เมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2554 เทศบาลเวียงสระได้มีคำสั่งปฏิเสธไม่อนุญาตให้ตรวจดูข้อมูลข่าวสารทั้งสองรายการ โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารลับของทางราชการและการเปิดเผยจะทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยแก่บุคคล ดังรายละเอียดปรากฏตามสำเนาสื่อปฏิเสธของเทศบาลตำบลเวียงสระที่แนบมา พร้อมนี้

ข้าพเจ้าจึงใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลเวียงสระ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ
(ลงชื่อ) ไทย รักเครือข่าย
(นายไทย รักเครือข่าย)

ส่งจดหมายไปที่

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
ทำเนียบรัฐบาล เขตดุสิต
กรุงเทพฯ 10300

หรือส่งโทรสารไปที่ 0 2281 8543

6.2 วัตถุประสงค์ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

ในพระราชบัญญัตินี้ กำหนดความหมายของคำที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

"ข้อมูลข่าวสาร" หมายความว่า สิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริง ข้อมูลหรือสิ่งใด ๆ ไม่ว่าการสื่อความหมายนั้น จะทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเอง หรือโดยผ่านวิธีการใด ๆ และไม่ว่าจะได้จัดทำไว้ในรูปของเอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผนผัง แผนที่ ภาพวาด ภาพถ่าย ฟิล์ม การบันทึกภาพหรือเสียง การบันทึกด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือวิธีอื่นใดที่ทำให้สิ่งที่บันทึกไว้ปรากฏได้

"ข้อมูลข่าวสารของราชการ" หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครอง หรือควบคุมดูแลของหน่วยงานรัฐ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน

"ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล" หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะ การเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อเสียงผู้นั้นหรือมีเลขหมายรหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สรุปลักษณะสำคัญได้ดังนี้

1) หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ เช่น ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน นโยบายหรือตีความที่ไม่เข้าข่ายต้องลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา แผนงาน โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีที่กำลังดำเนินการ คู่มือหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีผลกระทบถึงสิทธิหน้าที่ โครงสร้าง และการจัดองค์กร หน้าที่และวิธีดำเนินการ กฎ ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน สัญญาสัมปทาน สัญญาที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน หรือสัญญาร่วมทุนกับเอกชนในการจัดทำบริการสาธารณะ มติคณะรัฐมนตรีหรือมติคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมาย หรือโดยมติคณะรัฐมนตรี

2) ข้อมูลข่าวสารที่จัดให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ถ้ามีส่วนที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยอยู่ด้วย ให้ลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น

3) บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตาม ย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารได้ ในกรณีที่สมควร หน่วยงานของรัฐโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการจะวางหลักเกณฑ์เรียกค่าธรรมเนียมในการนั้นก็ได้

ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย สรุปลักษณะสำคัญได้ดังนี้

1) ข้อมูลข่าวสารของราชการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์

2) ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

2.1) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ

2.2) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการป้องกัน การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม

2.3) ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องใด แต่ไม่รวมถึงรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริงหรือข้อมูลข่าวสาร ที่นำมาใช้ในการทำความเห็นหรือคำแนะนำภายใน

2.4) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลใด

2.5) รายงานแพทย์หรือข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคล

2.6) ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น

2.7) กรณีอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

3) คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ แต่ต้องระบุไว้ด้วยว่าที่เปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทใด และเพราะเหตุใด และให้ถือว่ากรณีคำสั่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ เป็นดุลพินิจโดยเฉพาะของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามลำดับสายการบังคับบัญชา แต่อาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้

หนังสือ : คู่มือ สิทธิประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการ
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
ทำเนียบรัฐบาล ดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทรศัพท์ 0 2282 2283 โทรสาร 0 2282 8994
www.oic.go.th

พิมพ์เมื่อ : เมษายน 2556

จำนวนที่พิมพ์ : 10,000 เล่ม

หนังสือนี้เป็นเอกสารประกอบโครงการพัฒนาศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการ
ในรูปแบบ “อาสาสมัคร สสร. ชุมชน” เพื่อเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจ
เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งจัดทำโดยคณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยพะเยา

คณะผู้ปรับปรุง/แก้ไขและตรวจสอบความถูกต้อง :

1. นายสนธิ ชมชาญ
2. นางภาคพิชา จันทศิริ
3. นางสาววันดี เรืองงาม

บรรณาธิการ : นางภาคพิชา จันทศิริ

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์ดอกเบี๋ย

1032/203-208 ซ.ร่วมศิริมิตร แขวงลาดยาว
เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ 0 2272 1169 - 72
โทรสาร 0 2272 1173
E-mail : dokbia1@hotmail.com